

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019-3955

Doknr.
125575

Dato
02-09-2019

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har den 6. august 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 25 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jette Gottlieb (EL).

Spørgsmål nr.25:

”Hvad kan ministeren oplyse om sammenhængen mellem den kommunale byrdefordeling af nettoudgifter til forsørgelse og den enkelte kommunes økonomiske situation?”

Svar:

Kommunernes udgifter til forsørgelse refunderes delvist af staten gennem et refusionssystem, hvor refusionssatserne er ens på tværs af de forskellige ydelser og falder over tid.

De kommunale nettoudgifter til dagpenge til forsikrede ledige efter refusion kompenseres for kommunerne samlet set gennem beskæftigelsestilskuddet fra staten.

Kommunernes øvrige nettoudgifter til forsørgelsesydelse efter refusion kompenseres for kommunerne samlet set gennem det generelle tilskuds- og udligningssystem, hvor det indgår i grundlaget for fastsættelsen af det samlede bloktilskud fra staten.

Kompensationsbeløbet i begge ordninger opdateres årligt for seneste skøn for udviklingen i overførselsudgifterne og efterreguleres, når den faktiske udvikling kendes.

I forhold til fordelingen af finansiering mellem kommuner kan det oplyses, at beskæftigelsestilskuddet fordeles under hensyntagen til at kompensere de samlede udgifter til forsikrede ledige i hver landsdel. Det fordeles på kommuner inden for landsdelene under hensyntagen til den historiske ledighed i kommunerne.

Det kan oplyses, at Finansieringsudvalget under Social- og Indenrigsministeriet har påvist en skæv sammenhæng mellem fordelingen af beskæftigelsestilskuddet og fordelingen af udgifter i kommunerne. Det er senest behandlet i udvalgets rapport fra februar 2018. Her fremgår det, at ”Det er udvalgets vurdering, at der i det eksisterende beskæftigelsestilskud er en skævhed i forholdet mellem den enkelte kommunes udgifter og tilskud efter ordning. Det er samtidig vurderingen, at denne skævhed vil blive stadigt større med tiden, og at dette bør søges håndteret.”

I det generelle udligningssystem udlignes forskelle i kommunernes skattegrundlag og udgiftsbehov bredt set på sektorområderne som følge af både demografiske og socio-økonomiske forskelle hos kommunerne. Grundlaget for udligningen opdateres årligt, så det følger den aktuelle udvikling.

I forbindelse med reformen af refusionssystemet på beskæftigelsesområdet, som blev gennemført med virkning fra 2016, blev samtidig foretaget initiale ændringer i udligningen, som samlet betød, at udligningsniveauet blev øget.

Det kommunale udligningssystem er ligesom beskæftigelsestilskudsordningen senest analyseret i Finansieringsudvalgets rapport fra februar 2018. Her var det vurderingen at de initiale ændringer i udligning i vidt omfang havde bidraget til at udjævne de byrdefordelingsmæssige konsekvenser af refusionsomlægningen.

I rapporten fra 2018 er med henblik på eventuelle yderligere justeringer i udligningen også analyseret sammenhængen mellem variationen i kommunernes udgifter på overførselsområdet og de socioøkonomiske kriterier, som indgår i udgiftsbehovet i udligningssystemet. Her blev peget på nogle mulige justeringer af kriterier mv. med henblik på at forbedre denne sammenhæng.

Det er regeringens opfattelse, at der er flere ganske alvorlige problemer med det samlede tilskuds- og udligningssystem, som endnu ikke er blevet løst. Regeringen ser det derfor som en bunden opgave at lave en udligningsreform.

Med venlig hilsen
Astrid Krag